

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 215.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403939020656.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Men da denne Følelse svækkedes - og den *maa* vantrives der hvor dens Herredømme ikke er udeelt! - blev Tanken om hende ham snart besværlig. Der knyttede sig saamangt et Hvis og Dersom - til Følgerne af den Forbindelse, han altfor ubetænksomt havde indgaaet, at han vilde være meget glad ved at unddrage sig disse Følger. Han mærkede at Kjærligheden forstyrrer Sindets Ro og Tankens Ligevægt, at den ikke engang er velopdragen nok til at nøies med den lille Plads man vilde anvise den, men tilsidesættende hvert Hensyn til Omstændighederne og Leiligheden, vedbliver sin oprindelige Fordring: alt eller intet. Da han nu paa ingen Maade vilde gaae ind paa den Fordring at offre den alt, gjorde han sig en Ære af at underkue og bestride den med alle Fornuftens og Virkelighedens Vaaben. Fra Indifferentist blev han Realist. Det er en Strid hvori vi have to Stormagter til Allierede: Døden og Djævelen - og Gud kan ikke hjælpe den, der raser mod sig selv. Det var da intet Under at vor Helt fik Bugt med Sværmeriet. - Om Tyra var der ikke længer Tale da han kom tilbage - derimod forlovede han sig kort efter med sin Cousine, den smukkeste Pige i Kjøbenhavn, som alle Herrerne misundte ham i samme Grad som alle Damerne misundte hende.